

Lukács 19

¹Ezután Jézus Jerikóba ért, és áthaladt rajta. ²Élt ott egy Zákeus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt. ³Szerette volna látni, hogy ki az a Jézus, de kis termetű lévén, nem láthatta a sokaságtól. ⁴Ezért előrefutott, és felmászott egy vadfügefára, hogy lássa őt, mert arra kellett elmennie. ⁵Amikor Jézus odaért, felnézett, és így szólt hozzá: Zákeus, jöjj le hamar, mert ma a te házában kell megszállnom. ⁶Ekkor sietve lejött, és örömmel befogadta. ⁷Akik ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, és így szóltak: Bűnös embernél szállt meg. ⁸Zákeus pedig odaállt az Úr elé, és ezt mondta: Uram, íme, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit törvénytelenül vettem el, a négyszeresét adom vissza annak. ⁹Jézus így felelt neki: Ma lett üdvössége ennek a háznak, mivelhogy ő is Ábrahám fia. ¹⁰Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztettet.

A minák (Mt 25,14-30)

¹¹Amikor pedig ezeket hallották, mondott egy példázatot is, mert közel volt Jeruzsálemhez, és azt gondolták, hogy azonnal meg fog jelenni az Isten országa. ¹²Így szólt tehát: Egy előkelő ember távoli országba utazott, hogy királyi méltóságot szerezzen magának, és úgy térjen vissza. ¹³Hívatta tíz szolgáját, átadott nekik tíz minát, és azt mondta nekik: Kereskedjete, amíg vissza nem jövök. ¹⁴Alattvalói azonban gyűlölték őt, ezért küldöttséget menesztettek utána, és azt üzenték: Nem akarjuk, hogy ez uralkodjék felettünk. ¹⁵Amikor pedig megszerezte a királyi méltóságot és visszatért, magához hívatta azokat a szolgákat, akiknek a pénzt adta, hogy megtudja, ki hogyan kereskedett. ¹⁶Jött az első, és azt mondta: Uram, a minád tíz minát nyert. ¹⁷Az erre így szólt: Jól van, jó szolgám, mivel hű voltál a kevésen, legyen hatalmad tíz város fölött! ¹⁸Aztán jött a második, és jelentette: Uram, a minád öt minát nyert. ¹⁹Ehhez pedig így szólt: Uralkodj te is öt városon! ²⁰Jött a harmadik is, aki így beszélt: Uram, itt a minád. Egy kendőbe kötve őriztem. ²¹Féltem ugyanis tőled, mivel könyörtelen ember vagy: azt is behajtod, amit nem fektettél be, és learatod azt is, amit nem vetettél el. ²²Ekkor az így szólt hozzá: A saját szavaid alapján ítélek meg, gonosz szolga! Tudtad, hogy én könyörtelen ember vagyok, hogy behajtom azt is, amit nem fektettem be, és hogy learatom azt is, amit nem vetettem el? ²³Miért nem tetted hát a pénzemet a pénzváltók asztalára, hogy amikor megjövök, kamatostul kapjam meg? ²⁴Az ott állóknak pedig ezt mondta: Vegyétek el tőle a minát, és adjátok annak, akinek tíz minája van! ²⁵Mire ezt mondták neki: Uram, annak tíz minája van! ²⁶De ő így válaszolt: Mondom nektek, hogy akinek van, annak adatik, akinek pedig nincs, attól még az is elvétetik, amije van. ²⁷Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy királlyá legyek felettük, hozzátok ide, és vágjátok le itt előttem.

Jézus bevonul Jeruzsálembe (Mt 21,1-11; Mk 11,1-11; Jn 12,12-19)

²⁸Miután ezeket elmondta, továbbhaladt Jeruzsálem felé. ²⁹Amikor közeledett Bétfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegyénél elküldött tanítványai közül kettőt, és ezt mondta nekik: ³⁰Menjetek a szemben fekvő faluba, és amikor beértek, találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még nem ült ember: oldjátok el, és vezessétek ide! ³¹Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: Miért oldjátok el? – mondjátok ezt: Az Úrnak van szüksége rá. ³²Amikor a küldöttek elmentek, mindent úgy találtak, ahogyan megmondta nekik. ³³Miközben eloldották a szamárcsikót, gazdái ezt kérdezték tőlük: Miért oldjátok el a szamárcsikót? ³⁴Ők így feleltek: Mert az Úrnak van szüksége rá. ³⁵Azután elvezették Jézushoz a szamárcsikót, ráterítették felsőruhájukat, és felültették rá Jézust. ³⁶Amint ment tovább, az emberek az útra terítették felsőruhájukat. ³⁷Mikor pedig már közeledett az Olajfák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve fennhangon dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, ³⁸és ezt kiáltották: Áldott a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!

³⁹A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: Mester, utasítsd rendre a tanítványaidat! ⁴⁰De ő így válaszolt: Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.

Jézus siratja Jeruzsálemet

⁴¹Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, ⁴²és így szólt: Bárcsak felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat! De most már el van rejtve a szemed elől. ⁴³Mert jönnek majd rád napok, amikor ellenségeid ostromfalat emelnek körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak, ⁴⁴földre tipornak téged és fiadat, akik falaid között laknak, és kő kövön nem marad benned, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.

Jézus megtisztítja a templomot (Mt 21,12-13; Mk 11,15-19; Jn 2,14-22)

⁴⁵Azután bement a templomba, és kezdte kiűzni az árusokat, ⁴⁶ezt mondva nekik: Meg van írva: „Az én házam imádság háza lesz”, ti pedig rablók barlangjává tettétek.

⁴⁷Ezután naponként tanított a templomban. A főpapok, az írástudók és a nép vezetői arra törekedtek, hogy elveszítsék őt, ⁴⁸de még nem találták meg a módját, hogy mit tegyenek vele, mert az egész nép odaadó figyelemmel hallgatta őt.

Az Ige tanulmányozását kezdj imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. Milyen természetű ember lehetett Zákheus? Hasonlítsz rá valamiben? (1-10.vers)
2. Jézus az elveszettekért jött. Te is közéjük tartozol? Milyen szempontból?
3. A 11-27. versekben a minák jelképes értékűek. Isten milyen ajándékokat, megbízásokat ad az embereknek?
4. Neked személyesen mit adott és hogy tudsz vele elszámolni?
5. Mit tanulhatunk Isten személyéről és természetéről ezen a példázaton keresztül?
6. Hogyan kapcsolódik ez az utolsó ítélethez? (11.vers)
7. Jézus bevonulása Jeruzsálembe elég szokatlan látvány, esemény lehetett. Te kik közé tartozol: az éljenző tömeg, aki várja Jézus uralkodását vagy a szkeptikus farizeusok közé? Miért?
8. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Igyekezz, hogy felismerd Jézus királyi voltát és imádd Őt imában és énekekben!